

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญารัตน์ ชีระวานิชผล. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม กลยุทธ์
กิจการและผลประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุศล ทองวัน. (2553). ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ ต่อระดับการเป็น
องค์กรแห่งการเรียนรู้และระดับการเป็นองค์กรนวัตกรรม: กรณีศึกษา สำนักงานพัฒนา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
33(128): 34-48.
- เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย. (2552). อิทธิพลของพฤติกรรมผู้นำ วัฒนธรรมการทำงานในองค์กรและ
กิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานรัฐวิสาหกิจ.
กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เกศรา รักชาติ. (2549). องค์กรแห่งการตื่นตัว: Awakening Organization. กรุงเทพฯ: ธุรกิจบิซบุ๊ก.
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต). (2550). ความรับผิดชอบต่อสังคม. สืบค้น
เมื่อ 30 มกราคม 2557, จาก [http://www.sec.or.th/TH/AboutUs/Pages/GlobalReporting
Initiative.aspx](http://www.sec.or.th/TH/AboutUs/Pages/GlobalReportingInitiative.aspx).
- จำเรียง วิยวัฒน์; และเบญจมาศ อ้าพันธุ์. (2540). วินัย 5 ประการพื้นฐานองค์กรเรียนรู้. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คู่แข่ง.
- จำลองณ์ ขุนพลแก้ว. (2548). การบริหารกระบวนการ: Process Management. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- จิรประภา อัครบวร. (2554). พัฒนาคมนบนความยั่งยืน. กรุงเทพฯ: กรรณการพิมพ์.
- จิรัชญา โยธาทิรภัทร์. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม
ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และผลของภาพลักษณ์ต่อทัศนคติที่มีต่อตราสินค้า
ปตท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

- จรัสชธรณ์ กาญจนศิลา นท. (2554). **แนวทางการพัฒนาบุคลากรในงานโรงแรม: กรณีศึกษา โรงแรมระดับ 3 ดาว ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุตสาหกรรมบริการ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว มหาวิทยาลัย ศรีปทุม.
- ชูเกียรติ ตั้งคุณสมบัติ. (2549). **การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยตามนโยบายภาครัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชูชัย สมितिไกร. (2552). **การสรรหาคัดเลือกและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐ วัฒนพานิช. (2550). **รูปแบบการจัดองค์กรแห่งการเรียนรู้สำหรับบุคลากรกลุ่มโรงเรียนในเครือสารสาสน์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐพงษ์ เข้มเพ็ชร. (2553). **การพัฒนาแบบการจัดการความรู้สู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของธนาคารแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ณัฐยา สีนตระการผล (ผู้แปล). (2554). **คัมภีร์สำหรับผู้บริหาร จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: แอคทีฟ พรินท์ จำกัด.
- दनัย จันทรเจ้าฉาย. (2552). **กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว**. กรุงเทพฯ: ดีเอ็มจี.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2007). **ข้อมูลรายบริษัท/หลักทรัพย์**. สืบค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.set.or.th/th/index.html>.
- ธเนศ ขำเกิด. (2541). **องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)**. วารสารส่งเสริมเทคโนโลยี. 25, 137 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2541): 171-174.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิติ รัตนปรีชาเวช. (2553). **ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากมุมมอง แนวคิด องค์กรแห่งการเรียนรู้และนวัตกรรมองค์กร**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- นิภา วิริยะพิพัฒนา. (2552, กรกฎาคม-กันยายน). ก้าวทันกระแส CSR: ความพร้อมสู่ ISO 26000. ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 29(3).
- เนชั่นสุดสัปดาห์. (2555). องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2556, จาก <http://www.thai-aec.com>.
- โนวาบิส. (2556). เขตของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก <http://thailand.novabizz.com/Bangkok/Hotels/>.
- บนนรา ชวนอาจ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการแสดงความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม (CSR-DIW). วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บริษัท ทีเอ็นที มีเดียและเน็ตเวิร์ก. (2009). มาตรฐานใบไม้เขียว มูลนิธิใบไม้สีเขียว. สืบค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2557, จาก http://www.greenleafthai.org/th/green_standard/.
- บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน). (2558). ทิศทางความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวโน้มด้านความยั่งยืน ประจำปี 2558. สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2557, จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1423542022.
- บริษัทดุสิตธานีจำกัด (มหาชน). (2014). Environmental & Social Commitments. สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.dusit.com/csr-en.html>.
- ปนัดดา ต้นตระกูล. (2551). ประสิทธิภาพของการใช้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในการสร้างภาพลักษณ์ของ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน). ม.ป.พ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พยัต วุฒิมรงค์. (2552). ผลกระทบจากมุมมองด้านทรัพยากรและองค์การแห่งการเรียนรู้ต่อความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมขององค์กรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พรสินทร์ กาญจนพัชชี. (2551). การศึกษาความเป็นของค์การแห่งการเรียนรู้ในองค์กรภาครัฐและเอกชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิชญนันท์ ภิรมย์ริน. (2551). ปัจจัยภายในองค์กรที่มีอิทธิพลต่อการเป็นของค์การแห่งการเรียนรู้ของการไฟฟ้านครหลวง. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาศาสตร์มนุษย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิพัฒน์ นนทนาธรณ์. (2553). การจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร. นนทบุรี: ริงค์เปียอนด์ บุ๊คส์

- พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์; และคณะ. (2549). การพัฒนา CSR ในกระบวนการบริหารจัดการองค์กรธุรกิจ ระยะที่ 1: การศึกษาคุณลักษณะ องค์ประกอบ และเครื่องมือสำหรับการพัฒนา. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- _____. (2553). การพัฒนา CSR ในกระบวนการบริหารจัดการองค์กรธุรกิจ ระยะที่ 2: การทดสอบเครื่องมือและจัดทำแนวปฏิบัติสำหรับการพัฒนา. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (2549). บทนำ. CSR Journal. 19(พฤศจิกายน): 3.
- มงคลชัย วิริยะพินิจ. (2554). รวมแนวคิดหลากหลายมุมมอง องค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ส่องสยาม.
- ยุทธ ไภยวรรณ. (2545). พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รัชนิกร ดารกมาศ. (2549). การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามทัศนะของบุคลากรกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- โรงแรมและรีสอร์ทในเครือเซ็นทารา. (2554). เซ็นทาราเดินทางพัฒนาสังคม จัดโครงการ 4 สร้าง. สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.cscom.com/news>.
- วรทัย ราวิณี. (2549). ประสิทธิภาพของการใช้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างภาพลักษณ์ของบริษัท เครือเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2548). องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อริยชน.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2557). โรงแรม. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/>.
- วิภาดา วีระสัมฤทธิ์. (2553). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) ที่มีผลต่อความจงรักภักดีของลูกค้าของบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วิโรจน์ สารรัตน์; และอัญชลี สารรัตน์. (2545). ปัจจัยทางการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9. เอกสารการประชุมวิชาการงานบริหารสัมพันธ์ ครั้งที่ 26 จัดโดยภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 12 ตุลาคม 2545.

- สกกล บุญสิน. (2555). การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ของธุรกิจการให้บริการ กรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปีที่ 35 ฉบับที่ 133 มกราคม-มีนาคม 2555.
- สถาบันไทยพัฒนา. (ม.ป.ป.). จาก <http://thaipat.blogspot.com/http://thaicsr.blogspot.com/2012/01/csr-sustainability-55.html>.
- สถาบันไทยพัฒนามูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2555). ความรับผิดชอบต่อสังคม. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2557, จาก <http://thaipat.blogspot.com/http://thaicsr.blogspot.com/2012/01/csr-sustainability-55.html>.
- สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย. สืบค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.thailandtourismcouncil.org>.
- สมนึก ศรีปริวาทิน. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายครีواتบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สันธยา ดารารัตน์. (2557). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้: กรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- सानิตย์ หนูนิล. (2553, ตุลาคม-2554, มกราคม). บทบาทหน่วยงานทรัพยากรมนุษย์ในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร. ใน *สหศาสตร์ศรีปทุมชลบุรี*. 1(2). ISSN 2228-8007.
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2556). ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ (CSR). สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2556, จาก http://www.sec.or.th/TH/RaisingFunds/EquityDebt/Pages/link-Laws_Regulations/CSR.aspx.
- สิทธิโชค เลิศธีรดา. (2551). แนวทางการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาอาชีพมัคคุเทศก์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทธ จิตรรุ่งเรือง. (2551). การศึกษาอิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของพนักงานและภาพลักษณ์ขององค์กร. ม.ป.พ.
- สุเมธ กาญจนพันธุ์. (2551). กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรัตน์ ดวงชาทม. (2549). การพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้: กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2551). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR). หน้า 36. ม.ป.พ.
- อนันตชัย ยूरประถม. (2007ก). CSR จากแนวคิดสู่แนวปฏิบัติ. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.stjohn.ac.th/sju/med/intranet/download/26_01_2011_12_25_58_CSR.pdf.
- _____. (2007ข). CSR จากแนวคิดสู่วิธีปฏิบัติ. ใน นิตยสาร Productivity World 25. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ November-December 2007.
- _____. (2007ค). แนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy Theory). สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.stjohn.ac.th/sju/med/intranet/download/26_01_2011_12_25_58_CSR.pdf.
- Aragon-Correa, J. A.; et al. (2007). Leadership and Organizational Learning's Role on Innovation and Performance: Lessons from Spain. *Industrial Marketing Management*. 36: 349-359.
- Argyris, C. (1978). *Organizational Learning: A Theory of Action Perspective*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Bamburg, J. D.; & Richard, A. L. (1990). Instructional Leadership, School Goals, and Student Achievement: Exploring the Relationship between Means and Ends. (CD-ROM). Available: ERIC Database. Item: ED319738.
- Barr, J.; & Saraceno, F. (2009). Organization, Learning and Cooperation. *Journal of Economic Behavior & Organization*. 70: 39-53.
- Bennet, J. K.; & O'Brien, M. J. (1994). The Building Blocks of the Learning Organization. *Training*, 31 June. 31(6): 41-49.
- Bolton Sharon, C.; Rebecca, Kim Chung-hee; & Gorman Kevin D. O. (2011). Corporate Social Responsibility as a Dynamic Internal Organizational Process: A Case Study. *Journal of International Business Ethics*. 10(3): 61-74.
- Collie, Sarah L. (2002). *The Learning Organization and Teaching Improvement in Academic Department*. Doctoral Dissertation, University of Virginia.

- Davis, Deborah. (2005). The Learning Organization and its Dimensions as Key Factors in Firm Performance. Dissertation Ph. D. (Urban Studies) Wisconsin: University of Wisconsin-Madison.
- Dixon, N. M. (1994). The Organizational Learning Cycle: How We Can Learn Collectively. London: McGraw-Hill.
- Garvin, D. A. (2002). General Management Processes and Action. New York: McGraw-Hill.
- Haluk, Tanriverdi; & Cemal, Zehir. (2006, December). Impact of Learning Organization 'Applications and Market Dynamism on Organizations' Innovativeness and Market Performance. The Business Review Cambridge. 6(2): 238.
- Hammami, Amara; & Landry. (2013, February). Organizational Climate and Its Influence on Brokers' Knowledge Transfer Activities: A Structural Equation Modeling. International Journal of Information Management. 33(1): 105-118
- Hannah, Sean T.; & Lester, Paul B. (2009). A Multilevel Approach to Building and Leading Learning Organizations. The Leadership Quarterly. 20: 34-48.
- Hotels.com L.P. สงวนลิขสิทธิ์-เว็บไซต์ในเครือ Expedia Inc. (2002-2015). โรงแรม. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก <http://th.hotels.com/>.
- Hoteltravel.com. (1999a). โรงแรมแกรนด์ ไฮแอท เอราวัณ กรุงเทพฯ. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/grand_hyatt_erawan.htm.
- _____. (1999b). โรงแรมแชงกรีล่า. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/shangri_la_bangkok.htm.
- _____. (1999c). โรงแรมเซ็นทรัล. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/sofitel_central_plaza.htm.
- _____. (1999d). โรงแรมดุสิต. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/dusit_thani.htm.
- _____. (1999e). โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/oriental_bangkok.htm.
- _____. (1999f). โรงแรมรอยัล ออคิด เชอราตัน. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/royal_orchid_sheraton.htm.
- _____. (1999g). โรงแรมเวสติน แกรนด์. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/westin_grande_sukhumvit.htm.

- Hoteltravel.com. (1999h). โรงแรมเวสติน บันยันทรี. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.hoteltravel.com/th/thailand/bangkok/westin_banyan_tree.htm.
- Jiménez-Castillo; & Sánchez-Pérez. (2013, March-April). Nurturing Employee Market Knowledge Absorptive Capacity through Unified Internal Communication and Integrated Information Technology. *Information & Management*. 50(2-3): 76-86.
- Kaiser, S. M. (2000). Mapping the Learning Organization: Exploring a Model of Organizational Learning. Dissertation Abstracts International.
- Kiran, Ravi; & Sharma, Anupam. (2011). Corporate Social Responsibility: A Corporate Strategy for New Business Opportunitie. *Journal of International Business Ethics*. 10(3): 10-24
- Kotler Philip; & Lee Nancy. (2005a). Corporate Social Responsibility Doing the Most Good for Your Company and Your Cause. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- _____. (2005b). Corporate Social Responsibility. New Jersey. John Wiley & Sons.
- Liao, S. H.; et al. (2010). An Integrated Model for Learning Organization with Strategic View: Benchmarking in the Knowledge-intensive Industry. *Expert Systems with Applications*. 37: 3792-3798.
- Liebowitz, J.; & Megbolugbe, I. (2003). A Set of Frameworks to Aid the Project Manager in Conceptualizing and Implementing Knowledge Management Initiatives. *International Journal of Project Management*. 21(3): 189-198.
- Marquardt, M. J. (2002). Building the Learning Organization: Mastering the 5 Elements for Corporate Learning. 2nd ed., Palo Alto, CA: Davies-Black Publishing.
- Marquardt, M.; & Reynolds, A. (1994). The Global Learning Organization. Burr Ridge, IL: Irwin. Professional. *European Management Journal*, Volume 18, Number 3, June 2000, pp. 334-341(8).
- Marsick, V. J.; & Watkins, K. E. (1994). The Learning Organization: An Integrative Vision for HRD. *Human Resource Development Quarterly*. 3(4): 353-359.
- Martin, Samy; Godwin, Odemilin; & Roberta, Bampton (2010). A Strategy for Sustainable Business Success. An Analysis of 20 Selected British Companies. *Journal of Corporate Governance*. 10(2): 203-217
- Matten Dirk, Moon Jerry. (2004). Implicit and Explicit CSR: A Conceptual Framework for Understanding CSR in Europe.

- McGill, M. E.; & Slocum, J. W. (1994). *The Smarter Organization: How to Build a Business that Learns and Adapts to Marketplace Needs*. New York: John Wiley & Sons.
- Nonaka, I. (1994). A Dynamic Theory of Organizational Knowledge Creation. *Organizational Science*. 5(1): 14-37.
- Pedler, M.; Burgoyne, J.; & Boydell, T. (1997). *The Learning Company: A Strategy for Sustainable Development*. 2nd ed., New York: McGraw-Hill.
- Schreck, Philipp. (2011). Review the Business Case for Corporate Social Responsibility: New Evidence and Analysis. *Journal of International Business Ethics*. 10(1): 167-188.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. Century Business, London.
- _____. (2006). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. New York: Doubleday.
- Spender, J. C. (1996). Competitive Advantage from Tacit Knowledge? Unpacking the Concept and Its Strategic Implications. In B. Moingeon and A. Edmondson (Eds), *Organizational Learning and Competitive Advantage*. London: Sage, 56-73.
- Szulanski, G. (1996). Exploring Internal Stickiness: Impediments to the Transfer of Best Practice within the Firm. *Strategic Management Journal*. Vol.17(Special Issue): 27-43.
- Wong, P. S. P.; et al. (2012). The Unlearning Dimension of Organizational Learning in Construction Projects. *International Journal of Project Management*. 30: 94-104.
- Wu, Shyi-Huey. (2004). *Improvement of School Performance Implementing Total Quality Management and Learning Organization in Selected Technological Universities. Technological Colleges and Colleges for Professional Training in Taiwan*. Doctoral Dissertation, Spalding University.